

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 9/7/07

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ 13^{ου} ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΟΛΜΕ

Συναδέλφισσες/-οι,

Το 13^ο Συνέδριο της Ομοσπονδίας μας πραγματοποιείται σε μια κρίσιμη περίοδο για τις πολιτικές, κοινωνικές και εκπαιδευτικές εξελίξεις της χώρας.

Η επίθεση του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα, την Ευρώπη και τον κόσμο κλιμακώνεται. Σε παγκόσμιο επίπεδο η ανισότητα, η φτώχεια, η αύξηση της εκμετάλλευσης, οι πολεμικές επεμβάσεις, η οικολογική καταστροφή είναι οι συνέπειες μιας νέας βαρβαρότητας, που επικαθορίζει η κυριαρχία των ΗΠΑ, των υπερεθνικών μονοπωλίων, του ΟΟΣΑ και του Δ.Ν.Τ. Στην Ευρώπη ο ανταγωνισμός αναγορεύεται σε κυρίαρχο στόχο και, για να προωθηθεί, δίνεται βάρος στις διαρθρωτικές πολιτικές (απελευθερώσεις αγορών, ιδιωτικοποιήσεις, πολιτικές αγοράς εργασίας), αφού η δημοσιονομική και η νομισματική πολιτική θεωρούνται «κλειδωμένες». Η στρατηγική της Λισσαβόνας αποτελεί το σύγχρονο εργαλείο αντεργατικών αναδιαρθρώσεων, ώστε να αποδομηθεί ό,τι απέμεινε από το κοινωνικό μοντέλο, το πρότυπο απασχόλησης καθώς και το ρυθμιστικό πλαίσιο προστασίας της εργασίας, και να διασφαλιστεί φτηνή εργατική δύναμη για το κεφάλαιο. Η επίθεση επεκτείνεται και στα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Πρόσφατα ανακοινώθηκαν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή οι γενικές κατευθυντήριες γραμμές της λεγόμενης «ευέλικτης ασφάλειας» (flexicurity). Άμεσο στόχο των ρυθμίσεων αυτών αποτελεί η διεύρυνση των ευέλικτων μορφών εργασίας, που θα συνοδεύονται από ανατροπές στα ασφαλιστικά δικαιώματα με παράλληλη υπόσκαψη των ΣΣΕ και κυρίως των όποιων όρων προστασίας από τις απολύσεις.

Στο πλαίσιο των παραπάνω ευρύτερων πολιτικών προωθούνται και στη χώρα μας οι νεοφιλελεύθερες διαρθρωτικές αλλαγές, από όλες τις κυβερνήσεις της τελευταίας τουλάχιστον εικοσαετίας. Η κυβέρνηση ιδιωτικοποιεί ζωτικής σημασίας δημόσια αγαθά, ενώ η σκληρή λιτότητα, η καλπάζουσα ακρίβεια, η απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων και η ανεργία διευρύνουν τις κοινωνικές ανισότητες. Με την αποτυχημένη, μέχρι τώρα, απόπειρά της να αναθεωρήσει το Σύνταγμα επιχείρησε να ξεφορτωθεί τη δημοκρατική κληρονομιά της Μεταπολίτευσης, που αποτελεί «εμπόδιο» στα σχέδιά της, σύμφωνα με γνωστή αποστροφή της Υπ. Παιδείας και Μ. Γιαννάκου.

Στο χώρο της εκπαίδευσης και με επίκεντρο κυρίως τα Πανεπιστήμια η πολιτική αυτή εκφράστηκε με την προσπάθεια για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος (ίδρυση ιδιωτικών Πανεπιστημίων) και την επιβολή του νέου «νόμου – πλαισίου» για τα ΑΕΙ-ΑΤΕΙ. Η προσπάθεια αυτή με ευθύνη της Κυβέρνησης συνοδεύτηκε από την καλλιέργεια κλίματος ιδιαίτερης οξύτητας και την επίδειξη πρωτοφανούς αυταρχισμού και αστυνομικής βίας.

Από το Μάη του 2006 μέχρι σήμερα, η ελληνική κοινωνία βρέθηκε μπροστά σε ένα μεγαλειώδες και συγκλονιστικό εκπαιδευτικό κίνημα, που έχει ήδη γράψει μια από τις σημαντικές σελίδες στην ιστορία της ελληνικής εκπαίδευσης. Ήταν οι δεκάδες χιλιάδες φοιτητές, μαθητές και εκπαιδευτικοί που συμμετείχαν στην ανάπτυξη ενός πολύμορφου, ριζοσπαστικού, μαχητικού, μαζικού και με αξιοσημείωτα χαρακτηριστικά αυτονομίας

κινήματος αντίστασης στις αντεκπαιδευτικές κυβερνητικές επιλογές, που υπονομεύουν τη Δημόσια Δωρεάν Εκπαίδευση και περιορίζουν δραστικά το καθολικό κοινωνικό δικαίωμα στη μόρφωση.

Το πανεκπαιδευτικό αυτό κίνημα, που σημάδεψε όχι μόνο τις εκπαιδευτικές, αλλά σε ένα βαθμό και τις πολιτικές εξελίξεις της χώρας, επέδειξε τα κινηματικά αντανακλαστικά του **απέναντι στις προκλήσεις της συγκυρίας**, την αντοχή, την ισχύ και την αποτελεσματικότητά του, παρά τους αρνητικούς πολιτικούς συσχετισμούς, ματαιώνοντας ουσιαστικά την αντιδραστική αναθεώρηση του άρθρου 16, που τέθηκε με πρωτοβουλία της Κυβέρνησης και είχε αρχικά και τη συναίνεση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Η ανατροπή, ουσιαστικά, από το κίνημα της πιο σημαντικής για τους κυρίαρχους κύκλους «μεταρρύθμισης» δημιούργησε επιπλέον προϋποθέσεις ακύρωσης στην πράξη του «νόμου - πλαισίου» για τα ΑΕΙ – ΑΤΕΙ με την πλήρη απονομιμοποίησή του στη συνείδηση του λαού μας.

Η εμπειρία από το μεγαλειώδη αυτόν αγώνα είναι πολύτιμη παρακαταθήκη για όλους και ιδιαίτερα για τον κλάδο μας, που στο Συνέδριό του καλείται να αποφασίσει και την περαιτέρω οργάνωση αγώνων, προκειμένου να αποτρέψει τις νεοφιλελεύθερες αναδιαρθρώσεις που επιχειρούν να επιβάλουν στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση οι ίδιες δυνάμεις.

Ξεχωριστή θέση στην πορεία αυτού του παρατεταμένου αγώνα κατέχει η μεγάλη σε διάρκεια, μαχητικότητα και ένταση απεργία των Εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης το Φθινόπωρο του 2006. Η αγωνιστική συμπαράταξη του κλάδου μας, παρά την καθυστερημένη χρονικά απεργιακή εμπλοκή του και την προφανή έλλειψη της αναγκαίας εσωτερικής συσπείρωσης και κατάλληλης προετοιμασίας για να επιτευχθεί ικανή συσπείρωση στο εσωτερικό του, με κυρίαρχη την πολιτικοσυνδικαλιστική ευθύνη του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ αλλά και των Δ.Σ. των ΕΛΜΕ, συνέβαλε ουσιαστικά στην προσπάθεια διαμόρφωσης του κοινού πανεκπαιδευτικού αγώνα. Δημιουργήθηκε έτσι στην πράξη ένα ισχυρό μαχητικό κίνημα, που τα μηνύματά του για γενναία χρηματοδότηση της εκπαίδευσης, για δημόσια και δωρεάν παιδεία και αξιοπρεπείς μισθούς απλώθηκαν παντού και τα αγάλασε η ελληνική κοινωνία.

Ο αγώνας αυτός, συνεπώς, ήταν αποτελεσματικός τόσο στο κοινωνικό όσο και στο πολιτικό πεδίο, καθώς τροφοδότησε την ελληνική κοινωνία με τις μεγάλες ηθικές αξίες της αξιοπρέπειας, της αλληλεγγύης και της αγωνιστικής στάσης ζωής, παρά το γεγονός ότι δεν είχε ορατά και άμεσα υλικά αποτελέσματα στο στενά συνδικαλιστικό πεδίο.

Αυτό που είναι πλέον ξεκάθαρο σε όλες τις ζωντανές-μάχιμες δυνάμεις του συνδικαλιστικού κινήματος είναι ότι η υποβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης σε όλους τους τομείς (χρηματοδότηση, οργάνωση, στελέχωση, περιεχόμενο, λειτουργία, υποδομές) έχει φτάσει σε οριακό σημείο. Οι πολιτικές της συστηματικής απαξίωσης των εκπαιδευτικών και του δημόσιου σχολείου έχουν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στη μόρφωση της νέας γενιάς σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες. Αυτή την αντιλαϊκή πορεία έχουμε υποχρέωση να αναχαιτίσουμε, δημιουργώντας ταυτόχρονα τους όρους για μια προοδευτική, δημοκρατική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Οι καιροί δεν μπορούν πλέον να περιμένουν.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Βασικό άξονα της πολιτικής της ΟΛΜΕ στα οικονομικά αποτελεί η **διεκδίκηση μισθολογικών αυξήσεων, ώστε να ικανοποιηθεί το κεντρικό και επίκαιρο αίτημα «να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας».**

Διεκδικούμε ένα νέο μισθολογικό καθεστώς, που θα εξασφαλίζει στον/την εκπαιδευτικό τη δυνατότητα να ασκεί απερίσπαστος/-η το εκπαιδευτικό-παιδαγωγικό του/της έργο ως πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Να έχει επαρκή και διαρκή

πρόσβαση στη βιβλιογραφία και τις εξελίξεις στους τομείς της επιστήμης, της Παιδαγωγικής και της Διδακτικής. Να υποστηρίζεται ουσιαστικά η συνεχής παρουσία και συμμετοχή του/της στα πολιτιστικά δρώμενα και να μπορεί να αποχωρήσει από την υπηρεσία όσο είναι ακόμα σε βιολογική και πνευματική ακμή.

Οι εξελίξεις των τελευταίων χρόνων -εισοδηματικές, φορολογικές, ακρίβεια- σε συνδυασμό με τον αντιλαϊκό και ανάλγητο τρόπο αντιμετώπισης των αιτημάτων της απεργίας μας, και η ουσιαστική εξαίρεσή μας από την καταβολή των 176 ευρώ, όπως και η παραπομπή των οικονομικών αιτημάτων μας στο αόριστο μέλλον μέσω και του νέου μισθολογίου των Δημόσιων Υπαλλήλων, κάνουν ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη του αγώνα για την οικονομική μας αναβάθμιση. Δεν μπορούμε άλλο να ανεχθούμε να βρίσκονται οι μισθοί μας στο 50% του μέσου όρου των μισθών των καθηγητών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η εισοδηματική πολιτική και ο προϋπολογισμός του 2007 φέρνουν **νέα λιτότητα για τους εκπαιδευτικούς και ευρύτερα για τους μισθωτούς του Δημοσίου**. Οι αυξήσεις που δόθηκαν είναι οριακά στο ύψος του επίσημου πληθωρισμού («αυξήσεις» 3,5% επί του βασικού μισθού), αλλά στην πραγματικότητα **αντιστοιχούν στο 2% περίπου επί του συνόλου των αποδοχών**. Αυτό μεταφράζεται σε πραγματική μείωση των αποδοχών μας, η οποία, τελικά, γίνεται ακόμη μεγαλύτερη, αν συνδυαστεί με τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.

Ο κλάδος μας θα συνεχίσει να αγωνίζεται για την άμεση καταβολή του επιδόματος των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών, όπως ορίζει με σαφή και κατηγορηματικό τρόπο η πρόσφατη απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Διεκδικούμε:

- **Ουσιαστικές αυξήσεις στους βασικούς μισθούς μας, με αφετηρία τα 1.400 ευρώ συνολικές καθαρές αποδοχές στον νεοδιόριστο (εισαγωγικό μισθολογικό κλίμακιο)**
- **Η σχέση εισαγωγικών προς καταληκτικές αποδοχές να διαμορφωθεί στο 1 / 2,5**
- **Όχι στη σύνδεση μισθού με την αξιολόγηση – απόδοση**
- **Ακόλυτη μισθολογική εξέλιξη**
- **Ενσωμάτωση του κινήτρου απόδοσης στο βασικό μισθό.**
- **Να καταργηθούν οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις χορήγησης του κινήτρου απόδοσης για όσο αυτό διατηρείται, ώστε να σταματήσει σε κάθε περίπτωση η περικοπή του**
- **Διπλασιασμό των οικογενειακών επιδομάτων**
- **Τιμαριθμοποίηση φορολογικής κλίμακας αναδρομικά από το 1992 με αφορολόγητο όριο τουλάχιστον τα 15.000 ευρώ**
- **Διπλασιασμό της ωρομίσθιας αποζημίωσης και της αμοιβής για υπερωριακή απασχόληση των καθηγητών και σύνδεσή της (ως ποσοστό) με τις συνολικές αποδοχές του εκπαιδευτικού**
- **Αύξηση των αμοιβών των πάσης φύσεως εργασιών των Πανελλαδικών Εξετάσεων**
- **Αναγνώριση των χρόνων σπουδών όλων των καθηγητών για μισθολογική εξέλιξη (κατ' αναλογία με τη ρύθμιση που ισχύει για τους πτυχιούχους της ΑΣΕΤΕΜ /ΣΕΛΕΤΕ)**
- **Επανακατάταξη των εκπαιδευτικών των παραμεθόριων περιοχών στα αντίστοιχα Μ.Κ. με συνυπολογισμό διπλάσιου χρόνου προϋπηρεσίας (ν. 2085/92, 1943/81)**

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ – ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ

Τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματά μας βρίσκονται στο στόχαστρο των νεοφιλελεύθερων πολιτικών.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση και ο ΣΕΒ πιέζουν για νέες, δυσμενείς για τους εργαζόμενους παρεμβάσεις, μέσα από την παραπέρα μείωση των συντάξεων, την αύξηση των ορίων ηλικίας, τη φαλκίδευση της επικουρικής σύνταξης, την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης.

Ο κλάδος μας έχει δώσει μακροχρόνιους αγώνες για την υπεράσπιση των ασφαλιστικών και συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μας, που απειλούνται θανάσιμα από τις αδιαφανείς χρηματιστηριακές πρακτικές και τα παιχνίδια που παίζουν οι διορισμένες από τις κυβερνήσεις διοικήσεις των Ταμείων.

Αγωνιζόμαστε για τη διασφάλιση του δημόσιου, καθολικού και κοινωνικού χαρακτήρα του ασφαλιστικού μας συστήματος και την ακύρωση των νέων, επώδυνων αντιασφαλιστικών μέτρων.

Διεκδικούμε:

- Πλήρη σύνταξη στα 30 χρόνια υπηρεσίας χωρίς όριο ηλικίας με υπολογισμό της στο 80% του συνόλου των αποδοχών κατά το μήνα αποχώρησης.
- Κατάργηση του ισχύοντος αντιασφαλιστικού – αντισυνταξιοδοτικού πλαισίου και ειδικότερα κατάργηση των διαχωριστικών γραμμών σε ό,τι αφορά τα όρια ηλικίας και τις ασφαλιστικές εισφορές για τους διορισθέντες πριν και μετά το 1983, πριν και μετά το 1993.
- Σε κάθε περίπτωση, πάγωμα των δυσμενών αλλαγών που πρόκειται να εφαρμοστούν από 1-1-2008 με τη σταδιακή μείωση των συντάξεων (ν. 3029/02).
- Όχι στις σχεδιαζόμενες νέες αντιασφαλιστικές ανατροπές.
- Επιστροφή όλων των οφειλόμενων στα ασφαλιστικά ταμεία, που λεηλάτησαν οι κυβερνήσεις, οι τράπεζες και η εργοδοσία στη μεταπολεμική περίοδο μέχρι σήμερα. Τα αποθεματικά των ταμείων να αξιοποιούνται με σταθερές και σίγουρες αποδόσεις χωρίς κανένα ρίσκο και μεσάζοντες. Θέσπιση δικαιώματος veto των εκπροσώπων των εργαζομένων σε κάθε κρίσιμη απόφαση.
- Κατάργηση της διάταξης που απαγορεύει τη συνταξιοδότηση των εκπαιδευτικών κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς.
- Η στρατιωτική θητεία να αναγνωρίζεται αυτοδίκαια (χωρίς εξαγορά) ως χρόνος υπηρεσίας, τόσο για την κύρια σύνταξη όσο και για τα υπόλοιπα ταμεία, και για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά τις 31/12/1997
- Αναγνώριση ως συντάξιμου χρόνου εργασίας όλων των χρονικών διαστημάτων που μεσολαβούν μεταξύ δύο διαδοχικών συμβάσεων αναπληρωτών.
- Πλήρη ιατροφαρμακευτική και υγειονομική περίθαλψη. Δωρεάν περίθαλψη για οδοντιατρικά και φυσιοθεραπεία. Δωρεάν χορήγηση γυαλιών όρασης και φακών επαφής.
- Αναπροσαρμογές της κύριας σύνταξης με βάση τις αυξήσεις των εν ενεργεία εκπαιδευτικών.
- Θεμελίωση του δικαιώματος συνταξιοδότησης σε περίπτωση θανάτου ή ολικής αναπηρίας, ανεξάρτητα από τα χρόνια υπηρεσίας, με κατώτερο όριο σύνταξης στο ύψος του 80% των αποδοχών του νεοδιοριστού εκπαιδευτικού.
- Χορήγηση του συνόλου της σύνταξης του θανόντος υπαλλήλου στην οικογένειά του, όταν υπάρχουν ανήλικα ή άγαμα παιδιά, καθώς η σύνταξη αποτελεί κληρονομικό δικαίωμα της οικογένειας. Όταν δεν συντρέχουν οι

παραπάνω λόγοι, να χορηγούνται τουλάχιστον τα 7/10 της σύνταξης του θανόντος συζύγου στον επιζώντα και στα τέκνα του εφ' όρου ζωής.

- Αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου αδιοριστίας και των βασικών σπουδών σε ΑΕΙ - ΑΤΕΙ, των εκπαιδευτικών, εφόσον οι σπουδές αυτές αποτελούν τυπικό προσόν διορισμού.

- Να θεωρείται συντάξιμος χρόνος πραγματικής υπηρεσίας όλο το χρονικό διάστημα της εκπαιδευτικής άδειας.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

Η προκλητική αμφισβήτηση και προϊούσα αναίρεση των κατακτημένων εργασιακών δικαιωμάτων μας συνιστά ένα από τα πιο σοβαρά προβλήματα που απασχολούν τον κλάδο μας. Πολλοί συνάδελφοι καταδικάζονται σε εργασιακή αβεβαιότητα, περιπλάνηση και ανασφάλεια. Ο νόμος για τη διοίκηση της εκπαίδευσης και το «καθηκοντολόγιο» επιβάλλουν ένα ασφυκτικό διοικητικό πλαίσιο, μέσω του οποίου επιχειρείται η χειραγώγηση και η υποταγή του εκπαιδευτικού, ώστε να περιοριστεί σε ρόλο εκτελεστικού οργάνου της εκάστοτε κυβερνητικής πολιτικής.

Οργανώνουμε τις συλλογικές μας αντιστάσεις σε κάθε απόπειρα εφαρμογής του πλαισίου αξιολόγησης – χειραγώγησης. Κανείς αξιολογητής στην τάξη.

Η τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση είναι ο χώρος της εκπαίδευσης που δοκιμάζεται περισσότερο από αυτές τις πολιτικές. Με την ψήφιση του ν. 3475/2006 για την ΤΕΕ το εργασιακό καθεστώς των εκπαιδευτικών της ΤΕΕ επιδεινώθηκε.

Διεκδικούμε:

- Ελεύθερες και γνήσιες Συλλογικές Διαπραγματεύσεις στο Δημόσιο σε όλα τα επίπεδα. Κατοχύρωση για τους καθηγητές του δικαιώματος των ουσιαστικών κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας εφ' όλης της ύλης.

- Παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία στο σχολείο με κατάργηση ολόκληρου του νομοθετικού πλαισίου με το οποίο επιχειρείται η «συμμόρφωση» - χειραγώγηση του εκπαιδευτικού.

- Κατάργηση του «Καθηκοντολόγιου».

- Όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Όχι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

- Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση. Διορισμοί σύμφωνα με τις πραγματικές εκπαιδευτικές ανάγκες.

- Κατάργηση του θεσμού της εργασιακής σχέσης του ωρομισθίου αλλά και του αναπληρωτή (εξαιρέση οι περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης). Στο ενδιάμεσο διάστημα πλήρη ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα και 12μηνη σύμβαση εργασίας για τους αναπληρωτές.

- Άμεση μονιμοποίηση όλων των αναπληρωτών που καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες.

- Αναγνώριση της προϋπηρεσίας όλων των αναπληρωτών-ωρομισθίων που εργάστηκαν στις σχολικές μονάδες που προσφέρουν μέχρι σήμερα Δευτεροβάθμια Τεχνική Επαγγελματική Εκπαίδευση και ανήκουν σε άλλα Υπουργεία. Μέχρι την υπαγωγή αυτών των σχολικών μονάδων στο ΥΠΕΠΘ, να δημιουργηθεί ενιαίο σύστημα διορισμών στην εκπαίδευση όλων των Υπουργείων και οι διορισμοί αυτοί να γίνονται με βάση τη διαδικασία πρόσληψης και τοποθέτησης των αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

- Κάθε πρόσληψη, από την επόμενη χρονιά, αναπληρωτή ή ωρομίσθιου καθηγητή/-τριας στη δημόσια δευτεροβάθμια ή πρωτοβάθμια εκπαίδευση να πραγματοποιείται από τον ενιαίο πίνακα αναπληρωτών (πίνακα κατάταξης με βάση την πραγματική εκπαιδευτική προϋπηρεσία σε δημόσιες σχολικές μονάδες της δευτεροβάθμιας ή πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης του ΥΠΕΠΘ) και, σε περίπτωση εξάντλησής του, από πίνακα με βάση την ημερομηνία λήψης πτυχίου.
- Να θεσπιστεί μειωμένο ωράριο για τους καθηγητές/καθηγήτριες που είναι γονείς παιδιών με αναπηρία πάνω από 67%, όπως ισχύει για όλους τους εργαζόμενους στο Δημόσιο τομέα, στα ΝΠΔΔ και τους ΟΤΑ, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 16 του Ν. 2527/1997. Η ανωτέρω μείωση του ωραρίου να ισχύει και για τους καθηγητές/-τριες που έχουν οι ίδιοι/-ιες αναπηρία πάνω από 67% ή έχουν υποστεί έμφραγμα μυοκαρδίου, έχουν υποβληθεί σε αγγειοπλαστική ή by pass εγχείρηση.
- Να μειώνεται το ωράριο των εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων με συνυπολογισμό ολόκληρης της δημόσιας προϋπηρεσίας, εφόσον έχει προσφερθεί με το ίδιο πτυχίο, ανεξάρτητα από το αν αυτή είναι εκπαιδευτική ή όχι. Οι 3 ώρες του μειωμένου ωραρίου των υπευθύνων εργαστηρίων σε όλους τους τύπους σχολείων να αφαιρούνται από το ωράριο που έχει ήδη ο εκπαιδευτικός σύμφωνα με τα χρόνια υπηρεσίας του.
- Ριζική αλλαγή του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα με κατάργηση των αυταρχικών διατάξεών του.
- Οι αναθέσεις διδασκαλίας των μαθημάτων να ρυθμίζονται με επιστημονικά και παιδαγωγικά κριτήρια.
- Πρόσληψη και τοποθέτηση γραμματέων, επιστατών και φυλάκων σε όλα τα σχολεία.
- Να οργανωθούν σε συνεργασία με το ΥΠΕΠΘ κατασκηνώσεις και παιδικοί σταθμοί για τα παιδιά των εκπαιδευτικών, με πρόβλεψη της αναγκαίας χρηματοδότησης.
- Στις εκλογές για την ανάδειξη αιρετών μελών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια να συμμετέχουν τα οικονομικά τακτοποιημένα μέλη των ΕΛΜΕ.
- Να επαναφερθούν στο ΚΥΣΔΕ οι αρμοδιότητες που του αφαιρέθηκαν (διορισμοί, αποσπάσεις στα ΑΕΙ, διοικητικές θέσεις κ.λπ.).
- Να θεσμοθετηθούν μοριοδοτούμενα κριτήρια για όλες τις κατηγορίες αποσπάσεων (από νομό σε νομό, από σχολείο σε σχολείο, στον ΟΕΕΚ και τα ΙΕΚ, στα ΑΕΙ-ΑΤΕΙ, σε διοικητικές θέσεις κ.λπ.). Όλοι οι εκπαιδευτικοί να λαμβάνουν τα μόρια της περιοχής στην οποία υπηρετούν και όχι αυτά της οργανικής τους θέσης εφόσον δεν υπηρετούν σε αυτή.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Η εκπαιδευτική πολιτική της κυβέρνησης επικεντρώθηκε στην προσπάθεια να επιβάλει μια νεοφιλελεύθερης έμπνευσης αντιδραστική «μεταρρύθμιση» στο πνεύμα των κατευθύνσεων της «Λισαβόνας» και της «Μπολόνια». Το τελευταίο διάστημα εντάθηκαν οι προσπάθειες για την ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας σε όλες πλέον τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η κυβέρνηση έφτασε στο σημείο να απειλεί μέχρι και με πρόωρες εκλογές με σημαία τη «μεταρρύθμιση» στην εκπαίδευση, στην προσπάθειά της να κατασιγάσει τις μαζικές αντιδράσεις της εκπαιδευτικής κοινότητας - και όχι μόνο. Επρόκειτο όμως για μια «διάτρητη σημαία» σε όλα τα ζητήματα, από το θεμελιακό ζήτημα της συνεχιζόμενης καθήλωσης-μείωσης των εκπαιδευτικών δαπανών, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις, μέχρι το περιεχόμενο της σχολικής γνώσης και το βασικό

προσανατολισμό του εκπαιδευτικού συστήματος, όπως δομείται από τα νέα μέτρα και τις σχετικές εξαγγελίες.

Αποτέλεσμα αυτής της προωθούμενης αντιεκπαιδευτικής πολιτικής είναι η όξυνση των προβλημάτων της σχολικής στέγης. Εκφράζουμε την πλήρη αντίθεσή μας στο προβαλλόμενο με νεοφιλελεύθερη κομπορημοσύνη «μαγικό ραβδί» των Συμπράξεων Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), για τη δήθεν άμεση αντιμετώπιση του προβλήματος της σχολικής στέγης και την ένταξή του επίσημα στους σχεδιασμούς του ΟΣΚ. Στην ουσία πρόκειται για νέα εκχώρηση στο «κερδοσκοπικό» κατασκευαστικό κεφάλαιο, ενώ ταυτόχρονα εγκαινιάζεται η εμπορευματική χρήση των σχολικών μονάδων για την «απόσβεση» της ιδιωτικής επένδυσης (υπόγεια parking, internet café στα ισόγεια κ.λπ.).

Η εκπόνηση νέων προγραμμάτων σπουδών και σχολικών βιβλίων υπήρξε μια επώδυνη διαδικασία που δημιούργησε σοβαρά προβλήματα ειδικά στο Γυμνάσιο. Από την αρχή εκφράσαμε τη ριζική μας αντίθεση με τις αυταρχικές, συγκεντρωτικές και αντιδημοκρατικές διαδικασίες που ακολουθήθηκαν.

Εκφράζουμε, επίσης, την αντίθεσή μας στην εκπαίδευση της αγοράς και των επιχειρήσεων, που προκρίνει στη θέση της μόρφωσης και της ολοκληρωμένης γνώσης την εκμάθηση δεξιοτήτων, τη συσσώρευση πληροφοριών και ασπόνδυλες γνώσεις. Τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία καθώς και οι εκπαιδευτικές «καινοτομίες», όπως η ευέλικτη ζώνη ή η ονομαζόμενη διαθεματικότητα, με τον τρόπο που αυτές προωθούνται, είναι διαδικασίες που ευνοούν την κυριαρχία του «σχολείου της αγοράς». Απαιτήσή μας είναι οι εταιρείες και οι χορηγοί να μην εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία.

Δεν πρέπει, επίσης, να παραλείψουμε να αναφερθούμε στην έκθεση του περιβόητου ΕΣΥΠ για τη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Πρόκειται για ένα πραγματικά αντιδραστικό «ντοκουμέντο». Καλύπτει θέματα από την καθιέρωση της «οικονομικής αυτοτέλειας» των σχολικών μονάδων και των «οικονομικών υποδιευθυντών» (μάντζερ), με ουσιαστικό στόχο την αυτοχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, μέχρι τον πολλαπλασιασμό των εξετάσεων τύπου «Αρσένη» από τη Γ' Γυμνασίου σε όλο το Λύκειο, από την κυριαρχία των διαδικασιών αξιολόγησης μέχρι την «Ακαδημία Εισαγωγικής Επιμόρφωσης» ως συστήματος επιλογής για διορισμούς στην εκπαίδευση, αμφίβολης αξιοπιστίας και αποτελεσματικότητας, και την επιβάρυνση της υποχρεωτικής παραμονής των εκπαιδευτικών στο σχολείο κατά 10 ώρες πέρα του διδακτικού ωραρίου.

Το 2006-07 εφαρμόστηκε για πρώτη φορά ο αντιεκπαιδευτικός νόμος για την ΤΕΕ (ν. 3475/06) με τις γνωστές, πλέον, αρνητικές συνέπειες για τη δευτεροβάθμια επαγγελματική εκπαίδευση, τους μαθητές μας και τους συναδέλφους μας κλάδων και ειδικοτήτων. Τις συνέπειες αυτές έχουμε επανειλημμένα επισημάνει, αναδείξει και καταγγείλει. Με Υπουργικές Αποφάσεις που υλοποιούν το νόμο αυτόν καταργούνται αρκετές ειδικότητες από τα ΕΠΑΛ, ενώ ταυτόχρονα τελούν ακόμη υπό κατάργηση σχολικές μονάδες της ΤΕΕ και οι εκπαιδευτικοί βρίσκονται σε εργασιακή ανασφάλεια.

Οι προτάσεις του κλάδου μας για τα την ΤΕΕ κινούνται σε εντελώς αντίθετη κατεύθυνση από τις επιλογές της Κυβέρνησης, όπως αυτές αποτυπώνονται στο ν. 3475/06, του οποίου **απαιτούμε την άμεση κατάργηση**. Έχουμε επανειλημμένα καταγγείλει το Υπουργείο Παιδείας γιατί συνεχίζει να αγνοεί προκλητικά τις τεκμηριωμένες προτάσεις του κλάδου μας.

Επιβεβαιώνονται και από τις μέχρι σήμερα εξελίξεις οι εκτιμήσεις μας, πως βασικό χαρακτηριστικό των αλλαγών που προωθεί το ΥΠΕΠΘ για την ΤΕΕ είναι η **στροφή του μαθητικού δυναμικού στην πρόωγη κατάρτιση, αφενός μέσα από ένα τετραπλό, ουσιαστικά, δίκτυο επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης μετά το γυμνάσιο (ΕΠΑΛ, ΕΠΑΣ, ΕΠΑΣ άλλων Υπουργείων όπως οι σχολές μαθητείας του ΟΑΕΔ και Μεταγυμνασιακά ΙΕΚ), και αφετέρου μέσα από τον εξοβελισμό από τα ΕΠΑΛ πολλών**

ειδικοτήτων που μέχρι σήμερα υπήρχαν στα ΤΕΕ και τη μεταφορά τους σε σχολές κατάρτισης, τις ΕΠΑΣ.

Για το σύστημα πρόσβασης στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, διεκδικούμε σταθερά τη διεύρυνση της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με αντίστοιχη, βέβαια, γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων της και ενίσχυση του εκπαιδευτικού προσωπικού, ώστε να μην υποβαθμίζονται συνεχώς οι σπουδές σε αυτά με την είσοδο όλο και περισσότερων φοιτητών με την ίδια χρηματοδότηση και την ύπαρξη σοβαρών κενών σε εκπαιδευτικούς.

Και ενώ θα έπρεπε να οδηγούμαστε στη διεύρυνση της πρόσβασης προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση –προς αυτή την κατεύθυνση ωθεί άλλωστε και η αναγκαιότητα καθιέρωσης της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, για την οποία έχει δεσμευτεί και η σημερινή κυβέρνηση– ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία στη Βουλή νόμος που προβλέπει την καθιέρωση της βαθμολογικής βάσης στις πανελλαδικές εξετάσεις. Πρόκειται ουσιαστικά για μέτρο αποκλεισμού, που οδηγεί προς την αντίθετη κατεύθυνση, τη μείωση, δηλαδή, του φοιτητικού πληθυσμού. Τα αποτελέσματα και οι παρενέργειες του μέτρου αυτού είναι η ενίσχυση της τάσης προσφυγής στα κάθε είδους φροντιστήρια, η αύξηση της φοίτησης σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και στα ποικιλώνυμα ιδιωτικά «κέντρα ελεύθερων σπουδών», το κλείσιμο σχολών στην περιφέρεια, καθώς και παραπέρα στρεβλώσεις στο ίδιο το εξεταστικό σύστημα.

Τελικά, το αποσπασματικό αυτό μέτρο ενισχύει τους ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση και πλήττει τις ασθενέστερες τάξεις. Είναι στην κατεύθυνση της μείωσης των δαπανών για την παιδεία, αφού οδηγεί σε κλείσιμο πολλές σχολές, και του περιορισμού των διεξόδων για την τριτοβάθμια εκπαίδευση παρά την αντίθετη, καθολική απαίτηση για τη διεύρυνσή της. Όσο η εκπαιδευτική πολιτική καθοδηγείται από το δόγμα «η αγορά αποφασίζει», τόσο η παιδεία ως κοινωνικό αγαθό θα υποτάσσεται στο χρήμα και το θεμελιακό δικαίωμα όλων για πρόσβαση στη γνώση θα γίνεται εμπόρευμα.

Διεκδικούμε:

- Άμεση αύξηση δημόσιων δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ τουλάχιστον, με στόχο αυτές να φτάσουν στο 7% του ΑΕΠ ή το 15% του Προϋπολογισμού.
- Καθολική δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, που θα παρέχει μόρφωση, καλλιέργεια και εφόδια σε όλα τα παιδιά χωρίς αποκλεισμούς με παιδαγωγική ελευθερία και δημοκρατία.
- Άμεση καθιέρωση της 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης με προοπτική το ενιαίο 12χρονο σχολείο. Δίχρονη υποχρεωτική προσχολική αγωγή. Όχι στην υπαγωγή της προσχολικής αγωγής στους Δήμους και στους ιδιώτες. Όχι στη «σχολειοποίησή» της.
- Κατάργηση του Ν. 3475/06 για την τεχνική εκπαίδευση.
- Στο πλαίσιο της μεταβατικής πρότασης της ΟΑΜΕ για την ΤΕΕ (παραμένει ισχυρή η σχετική απόφαση της Γενικής Συνέλευσης των Προέδρων των ΕΑΜΕ – Ιούνης 2006), προτείνουμε τα παρακάτω άμεσα μέτρα:
 - ✓ Κατάργηση όλων των σχολικών μονάδων που προσφέρουν σήμερα δευτεροβάθμια τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση και ανήκουν σε άλλα υπουργεία (ΟΑΕΔ, ΟΤΕΚ, Υγείας, Γεωργίας) και υπαγωγή τους στο ΥΠΕΠΘ.
 - ✓ Καμιά κατάργηση σχολικής μονάδας, τομέα και ειδικότητας στην ΤΕΕ. Κατάργηση της διάταξης του νόμου που απαγορεύει στους απόφοιτους Λυκείων να εγγράφονται στο ΕΠΑΛ για απόκτηση ειδικότητας.

- ✓ Διασφάλιση της μόνιμης εργασιακής σχέσης για όλους τους εκπαιδευτικούς της ΤΕΕ.
- ✓ Ανεξάρτητα από δομές και συστήματα μετάβασης, όλοι οι μαθητές/-τριες πρέπει να έχουν το δικαίωμα και τη δυνατότητα «οριζόντιας κινητικότητας» καθώς και της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, κάτι που καθιστά απαγορευτικό ο νέος νόμος για την ΤΕΕ με την καθιέρωση των ΕΠΑΣ
- ✓ Να δημιουργηθεί δημόσιο Μεταλκειακό Έτος Ειδίκευσης, λειτουργικά συνδεδεμένο με τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, που θα αξιοποιεί την υποδομή και το εκπαιδευτικό προσωπικό των ΕΠΑΑ, και θα μπορεί να περιλαμβάνει το σύνολο των ειδικοτήτων που παρέχονται σήμερα, αλλά και όποια άλλη κριθεί αναγκαίο να δημιουργηθεί με βάση τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας, με ταυτόχρονη κατάργηση και ενσωμάτωση σε αυτό κάθε άλλης μορφής επαγγελματικής μεταλκειακής εκπαίδευσης και κατάρτισης (ΙΕΚ κ.λπ.).
- ✓ Να συμπεριληφθούν στο ΕΠΑΑ τουλάχιστον όλες εκείνες οι ειδικότητες για τις οποίες υπάρχουν αντίστοιχες σχολές στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.
- ✓ Να κατοχυρωθεί πραγματική και ουσιαστική δυνατότητα πρόσβασης των αποφοίτων της ΤΕΕ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση (ΑΕΙ-ΑΤΕΙ), χωρίς τους φραγμούς και τις διακρίσεις που υφίστανται σήμερα, και αναλογικά με το μαθητικό δυναμικό της ΤΕΕ.
 - Ελεύθερη πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση με βάση το απολυτήριο που θα αποκτάται με ενδοσχολικές εξετάσεις. Στο μεταβατικό χρονικό διάστημα η πρόσβαση στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση να γίνεται μετά την αποφοίτηση από το Λύκειο, με πανελλαδικές εξετάσεις σε περιορισμένο αριθμό μαθημάτων με την ευθύνη της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.
 - Συνεχή διεύρυνση της πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, με τελικό στόχο την κατάργηση του κλειστού αριθμού εισακτέων με την αντίστοιχη γενναία χρηματοδότηση των υποδομών των ιδρυμάτων της.
 - 25 μαθητές στο τμήμα, 20 στις κατευθύνσεις και 10 μαθητές στα εργαστήρια.
 - Κατάργηση του μέτρου της βαθμολογικής βάσης του 10 ως ελάχιστου προαπαιτούμενου για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που αποκλείει από την Γ/βάθμια Εκπ/ση χιλιάδες νέους από τα λαϊκά κοινωνικά στρώματα και τους εξωθεί στα ιδιωτικά δίκτυα κατάρτισης (ΙΕΚ, ΚΕΚ, Κολέγια κ.λπ.).
 - Ουσιαστική αλλαγή του πλαισίου της Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης, ώστε να λειτουργεί με όρους διαφάνειας και αποτελεσματικότητας, και έγκαιρη έναρξή της στην αρχή του διδακτικού έτους.
 - Ουσιαστικά μέτρα και πολιτικές αντισταθμιστικής εκπαίδευσης – να λειτουργήσουν άμεσα Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας βάσει επιστημονικού σχεδιασμού.
 - Όχι στο νομοθετικό πλαίσιο των ΣΔΙΤ, που αναθέτει σε ιδιώτες και εταιρείες την ανέγερση σχολείων και άλλων δημόσιων υποδομών και οδηγεί στην ανοιχτή εμπορευματοποίηση της λειτουργίας των δημόσιων σχολείων, σε αύξηση του κόστους και στη δημιουργία λειτουργικών προβλημάτων στις σχολικές μονάδες.
 - Άμεση κατάργηση, ψήφιση και εφαρμογή νέου νόμου, που θα διασφαλίζει την αντικειμενική και αξιοκρατική επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, και κατάργηση του νόμου 3467/06, χωρίς αποκλεισμούς κλάδων.
 - Καμία υλοποίηση των περιεχομένων - προτάσεων της Έκθεσης του ΕΣΥΠ για τη Β/βάθμια Εκπ/ση (αξιολόγηση, εξετάσεις, ωράριο καθηγητών, υποδιευθυντές μάνατζερ κ.λπ.)

- Πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων και εξοπλισμό τους με όλα τα απαιτούμενα μέσα (σχολική βιβλιοθήκη, εργαστήρια, αίθουσα υπολογιστών κ.λπ.), βάσει ενός σωστά σχεδιασμένου μεσοπρόθεσμου προγραμματισμού.
- Ανάπτυξη της διαπολιτισμικής και αντιρατσιστικής εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα και τους θεσμούς της εκπαίδευσης.
- Αποτελεσματικά μέτρα στήριξης παιδιών με ειδικές ανάγκες.
- Το δημόσιο σχολείο (μέχρι τα 18 χρόνια) να παρέχει πιστοποιητικό γλωσσομάθειας επιπέδου Α σε μια τουλάχιστον ξένη γλώσσα και χρήσης ηλεκτρονικού υπολογιστή μέσα από δημόσιες εξετάσεις.
- Να ενταχθεί στη βασική εκπαίδευση του διδακτικού προσωπικού της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όλων των κλάδων και ειδικοτήτων και η παιδαγωγική κατάρτιση.
- Επιμόρφωση των καθηγητών με τη συνεργασία των ΑΕΙ, με δημοκρατική οργάνωση και ενεργό συμμετοχή των επιμορφωμένων. Ουσιαστική εισαγωγική επιμόρφωση μετά το διορισμό. Ετήσια περιοδική επιμόρφωση με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα για όλους τους εκπαιδευτικούς. Πολύμορφη, βραχύχρονη επιμόρφωση με τις ίδιες όπως παραπάνω προϋποθέσεις (ΑΕΙ, απαλλαγή από διδακτικά καθήκοντα κ.λπ.).
- Θεσμοθέτηση της μετεκπαίδευσης των εκπαιδευτικών της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και σύνδεσή της με μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών. Φορέας πρέπει να είναι τα ΑΕΙ. Η επιλογή μεταξύ των υποψηφίων να γίνεται με αξιοκρατικές και αδιάβλητες διαδικασίες, ενώ πρέπει να προβλέπονται κίνητρα τόσο για τους μετεκπαιδευόμενους όσο και για τους διδάσκοντες και επιβλέποντες καθηγητές.
- Ουσιαστική αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου του ΙΚΥ και διεύρυνση και ενίσχυση των προγραμμάτων ανταλλαγής εκπαιδευτικών σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.

Το 13^ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ καλεί όλους τους συναδέλφους να στηρίξουν με το ξεκίνημα της νέας χρονιάς τη **συνέχιση του αγώνα μας αξιοποιώντας και αναπτύσσοντας παραπέρα το κεκτημένο της κοινής πανεκπαιδευτικής δράσης**. Ο δρόμος του αγώνα περνάει υποχρεωτικά μέσα από τη δημιουργία ενός πολύμορφου, ενωτικού, ριζοσπαστικού, διεκδικητικού εκπαιδευτικού κινήματος για την υπεράσπιση της Δημόσιας Εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες, καθώς και της ποιότητας ζωής και των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών που το υπηρετούν.

Αυτό το κίνημα στη βάση θα είναι κίνημα για το δικαίωμα στη μόρφωση για όλα τα παιδιά και θα αναπτύσσεται με βάση τους άξονες:

- α) Χρηματοδότηση εκπαίδευσης- όχι στη ιδιωτικοποίηση
- β) Ριζικές αλλαγές στο περιεχόμενο και τη λειτουργία των σχολείων (ολοκληρωμένη ενιαία γνώση- δημοκρατικό σχολείο)
- γ) οικονομική, εργασιακή και επιστημονική αναβάθμιση των καθηγητών.

Προϋπόθεση για την ανάπτυξη ενός τέτοιου κινήματος είναι η ολόπλευρη προετοιμασία του κλάδου με προσπάθεια σύγκλισης όλων των ζωντανών μαχητικών δυνάμεων του κλάδου.

Το 13^ο Συνέδριο εκτιμώντας τη θετική και την αρνητική πείρα του συνδικαλιστικού κινήματος, τα φαινόμενα γραφειοκρατικοποίησης των συνδικάτων και αποσυσπείρωσης των εργαζομένων, τη χαμηλή συνδικαλιστική πυκνότητα **προκρίνει** τη στροφή στη βάση των σωματείων. Θεωρούμε πως οι ΕΛΜΕ πρέπει να αναλάβουν μια σειρά πρωτοβουλίες σε τοπικό επίπεδο, ώστε να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μορφωτικό – εκπαιδευτικό ρεύμα. Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε αυτονόητο το συντονιστικό ρόλο του Δ.Σ. της Ομοσπονδίας. Οφείλουμε να ανοίξουμε τις πύλες των τοπικών Ενώσεων με έμφαση στη νέα βάρδια των

εκπαιδευτικών και να ενισχύσουμε τις υπάρχουσες δημοκρατικές δομές με την ένταξη των αναπληρωτών και ωρομίσθιων εκπαιδευτικών στις τάξεις του οργανωμένου κινήματός μας. Το κάθε πρωτοβάθμιο σωματείο μας και οι σύλλογοι διδασκόντων στα σχολεία μπορούν να αποτελέσουν, κάτω από προϋποθέσεις, ισχυρό παράγοντα ανασύνταξης του κινήματός μας.

Το 13^ο συνέδριο της ΟΛΜΕ αποφασίζει να συμβάλει ο κλάδος με πρωτοβουλίες του σε κάθε σχολείο-περιοχή και κεντρικά σε συνεργασία με το αντιπολεμικό κίνημα για την απόκρουση των ιμπεριαλιστικών σχεδίων στη ευρύτερη περιοχή μας και σε όλο τον κόσμο.

Το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ, ακόμη, εξουσιοδοτείται να πάρει άμεση πρωτοβουλία για το συντονισμό όλων των κλαδικών οργανώσεων και των συνομοσπονδιών για τη δημιουργία πανεργατικού μετώπου ικανού να αποκρούσει τις νέες αντιασφαλιστικές ρυθμίσεις που προωθούνται.

Το 13^ο συνέδριο εκφράζει, επίσης, τη βούληση των εκπαιδευτικών της Β/θμιας εκπαίδευσης για τη συνέχιση των κοινών, συντονισμένων αγώνων μας, - με την αναγκαία διεύρυνση της εσωτερικής μας συσπείρωσης και της δυναμικής τους - για την κατάργηση του Νόμου-Πλαισίου για τα ΑΕΙ και για την οριστική αποτροπή της αντιδραστικής αναθεώρησης του Συντάγματος.

Το νέο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ πρέπει να προετοιμάσει και να οργανώσει κλαδικούς αγώνες, καθώς και αγώνες στο πλαίσιο της κοινής πανεκπαιδευτικής δράσης και του ευρύτερου συντονισμού με τους μαχόμενους κλάδους των εργαζομένων, για την απόκρουση των κυβερνητικών επιλογών και τη διεκδίκηση των δίκαιων αιτημάτων μας κατακτώντας την ευρύτερη δυνατή κοινωνική υποστήριξη στις εκπαιδευτικές προτάσεις του κλάδου μας.

Το Προεδρείο του 13^{ου} Συνεδρίου